

ΠΑΝΘΕΣΠΕΡΙΤΙΚΗ

Ημερωτική εφημερίς έκδομένη ἐν Ἡγουμένιτῃ - ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Γ'
Ἀριθμὸς φύλλου 359|184

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 Σεπτ|βρίου 1959

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ἱεροὶ Συνδρομῶν

Λήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ. 300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὁργαν. > 200
Ἰδιωτῶν Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ > 50
> ἔξάμ. > 30
Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ δολάρια 12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ. 1.50
Κοινωνικά > 15

Ἐμβάσματα ἀλλοφροναφία:
Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην
Ἡγουμένιτσαν

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΛΤΟΝ ΡΑΓΙΟΥ

Πολλὴ ἀγά, μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐτεῦν ὑπ' ὀφει μᾶς ἡ ἀποφασίς τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀγροκητιματοῦ Βάλτου Ραγίου. Καὶ ὅσον γνωρίζομεν ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐγένετο τὸ 1952 ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἰλαστήρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐν αὐτῇ καλλιεργούντων κατοίκων τῶν περὶ τὴν κοινότητα Καστριῶν, Ἀγ. Βλασίου κ.λ.π. καὶ τὸ κτήμα τοῦτο ἐδωροῦσαμεν — ὅπως καὶ εἶναι — αὐτοτέλεις, ἀνήκοντες εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς δὲ περιήλθεν ἀπὸ τὸ 1937, κατόπιν ἀγώνων κυρίως τῶν Καστριωτῶν καὶ Ἀγιοβλασιωτῶν. Καὶ εἶναι ἐντελὲς ἄραγε μὲ τὴν ἐγκαταλειμμένην Μουσουλμανικὴν περιουσίαν.

Τὸν ἐπὶ τοῦ Βάλτου δικαιομάτων κυριότητος εἶχον στερηθῆναι οἱ κληρονόμοι Βεϊσὴλ Πασᾶ, ὅσοι τῆς ἐλληνοτουρκικῆς συμφωνίας (Κων) πόλεως καὶ εἶχον ἀποζημιωθῆναι ὡς Τούρκου ὑπὸχοι.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν στοιχείων τῶν τεθέντων ὑπ' αὐτῆς παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὁρίζεται, ὅτι ἡ ἀπαλλοτριώσις τοῦ Βάλτου καὶ ἡ διανομὴ στρεφόμενα εἰς Νόμιον, κριθέντας ἤδη Ἀντισυνταγματικούς. Ὁρίζεται ὅτι οἱ ἰδιοκτήται, Βεϊσὴλ Πασᾶς, ἀπολέσαν τὴν κυριότητα, λόγῳ καταδίκης ἐπὶ δικαιοσύμῳ, ἐνῶ δὲν εἶχον τὴν κυριότητα. Ἐπὶ τὸ μὲν ἀντικεῖ τὴν θύρα νὰ διεκδικήσουν τοῦτο. Ἀποτελεῖ τίτλον ἰσχυρὸν δι' αὐτοὺς ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιοματιῶν τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἦδη διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀπογυμνούνται τῶν κεκτημένων δικαιοματιῶν οἱ παλαιοὶ καλλιεργῆται τοῦ Βάλτου εὐποροὶ καὶ ἀποροὶ καὶ ἀποκαθίστανται, ἐλαχίστοι οἱ ὅποιοι εἶχον ἀποκλεισθῆναι, λόγῳ ἀνεπαρκείας, κλήρον ἀπὸ τὴν Μουσουλμανικὴν περιουσίαν. Οἱ ὑπόλοιποι, ἄποροι ἐννοεῖται, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον ζήτησαι κλήρον ἀπὸ τὴν Μουσουλμανικὴν περιουσίαν, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποκλείονται.

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΛΑΞΟΥΜΕ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΜΑΣ

Εἶχαμε κατὰ ἀγλαδίαν στὸν κάμπο μας. Μᾶς εἶπαν διάφοροι, ὅτι εἶχαν κατὰ ἐφέτος. Καὶ εἶχαν πράγματι. Ὅταν ὅμως ἐστειλάμε νὰ μᾶς ἀγλάδια, δοῦναι μόνον φύλλα καὶ κλαδιά σπασμένα. Ἐνῶς ἀγοροφύλακα μᾶς ἔφερε κατόπιν λίγα ἀγλάδια ἀπὸ τῆς δικῆς μας καὶ τίποτε ἄλλο. Συστήσαμε στὸ χωριὸ πάνω στὸ θέμα τῆς ἀγορικῆς ἀσφαλείας. Καὶ ὅλοι, πρὸς λίγο, ποῖς πολὺ παραπονούνταν γιὰ τὴν ἐλλείψει ἀσφαλείας. Τὴν συζήτησι παρακολούθησε καὶ ἕνας ἐργάτης Νησιώτης, ἀπὸ γειτονικὴ νησί, ποὺ οἱ κάτοικοι διακρίνονται γιὰ τὸ χεῖμα τῶν.

Ὁ Νησιώτης μᾶς ἐκεῖ ἐπὶ συζήτησι γιὰ νὰ φυλάξουμε τὰ φρούτα μας! Μὴ νομίζετε ὅτι μᾶς συνέστησε ἀγασμοὺς καὶ ἀφορισμοὺς. Πέρασε ἡ ἐποχὴ ποὺ ἐπαιναν τόπο αὐτὸ. Ὁ κόσμος ἐξέστησε τότε. Μᾶς εἶπε, λοιπόν, τὰ ἑξῆς:

—Ἐγὼ, ἀρετικὸν, ἔχω στὸ χωριὸ μου λίγα ὀπωροφόρα δένδρα. Καρπὸν δὲν ἔχω. Ἐπὶ γαῖνα κάθε πρῶτὸ νὰ μᾶς σῶναι. Δὲν εὐρίσκω τίποτε. Μοῦ τῆρασαν τὴν νύκτα οἱ κλέφτες. Καὶ ἀπὸ τὴν βία μοῦ ἔσπαναν καὶ τὴν κλονήρα. Ἀπελπίσθηκα. Τότε σοφίσθηκα μὴ μὲθοδο γιὰ νὰ σῶσω τὰ σῶμα μου. Ἐπὶ τῶρα ἐνὰ δοχεῖο, ἔβαλα διὰ διὰ δένδρα καὶ ἔφαγα μέσα σ' αὐτὸ, ἵνα ἀνακατέψω καὶ μὴ μὲθοδο ἐπὶ τῶν κτημάτων. Χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ κανένας ἄλλος πολλὰ σῶμα μὲ τὸν ποτὸν ποὺ ἔκαμα στὴν τε-

ταί, διότι δὲν ὑπέβαλον δικαιολογητικά.

Εἰς τοὺς δικαιοκλήτους ἐξ ἄλλου —καὶ αὐτοί, ὅπως εἶπομεν, εἶναι ἐλαχίστοι— δίδεται κλήρος ἐκ 35 στρεμμάτων γῆς. Ἀλλὰ τόσον ἀριθμὸν στρεμμάτων ἀμφιβολὸν ἂν θὰ δυνήθουν νὰ καλλιεργήσουν 5-6 γεωργοὶ, ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ἄροτρον. Οἱ ὑπόλοιποι καλλιεργοὺν εἰς τὸν Βάλτον ἐπὶ πληρωμῇ καὶ κανεὶς τῶν δὲν ἐπαιναται οἰκονομικῶς νὰ καλλιεργῇ 35 στρέμματα. Ἐπομένως δι' αὐτοὺς εἶναι δῶρον ἄδωρον τὰ 35 στρέμματα.

Πέραν τῶν παρατηρήσεων τούτων ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὑπ' ὀφει τῆς ἐπιτροπῆς ἐτέθησαν στοιχεῖα ἐπιπολαιῶς συλλεγμένα καὶ ἀνακριβῆ.

Π.χ. ἰσχυρίζεται ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία ὅτι οἱ μὲχρι τοῦδε καλλιεργῆται ἐμφανίζονται ὡς τοιοῦτοι ἀπὸ τὸ 1937 καὶ οὐδ' αὖτε προκύπτει ὅτι ἐκαλλιεργοῦν ποτὶ τρακονταετίας καὶ πλέον! Προέχεται περὶ ἰσχυρισμοῦ ἀπολύτως ἀνακριβοῦς καὶ σκοπὸν ἔχει ν' ἀποκλήσῃ τὴν παραχώρησιν τῶν ποτὶ τρακονταετίας καλλιεργουμένων ἐκτάσεων εἰς τοὺς ἐπιμύοντες καλλιεργῆτας τούτους. Ἀπολαβόντες ἀποτελεῖ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἐμφανίζονται οὗτοι καλλιεργῆται ἀπὸ τὸ 1937, ὅτε περιήλθεν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἐρωτῶμεν δ' αὖτε: Ποῖος ἐκαλλιεργεῖ ἀπὸ τὸ 1937 καὶ πρότερον ἐπὶ ἑκατονταετίαν, ἀπ' οὗτο ὁ Βεϊσὴλ Πασᾶς Ντῆνος ἔγινε κύριος τοῦ Βάλτου τούτου; Ἀπὸ πλανήτας δὲν κατῆλθον οἱ καλλιεργῆται. Ἦσαν ἀπὸ τὸ Καστὶ καὶ Ἀγίου Βλασίου. Οἱ ἀκριβοῦς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὸν κνύστον τοῦ Πασᾶ, τὸν ἐξεχέρωσαν διὰ λογαριασμοῦ τῶν καὶ τὸν ἐκαλλιεργοῦν ἔκτοτε ἐπὶ ἑκατονταετίαν καὶ πλέον ὡς ἐπιμύοντες καλλιεργῆται, ὑπάκουον ἐπομένως σχέσεις δικαιοπραγίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ οὐδ' αὖτε πείθονται περὶ τῶν σχέσεων ἰδιο-

κτικῶν καὶ καλλιεργητῶν, ἀλλὰ σκοπὸς δὲν ἀνεζητήθησαν διὰ νὰ σταθαινοῦναι νὰ κεκτημένα δικαιοματῶν τῶν. Οἱ ἐπιμύοντες καλλιεργῆται ἔδιδον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μόνον τὸ τρίτον τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀραβοσίτου. Ἀλλὰ προϊόντα (φασόλια κ.λ.π.) καὶ ἡ νομὴ ἦσαν προνόμια τῶν καλλιεργητῶν.

Τὸ 1937 περιήλθεν ὁ Βάλτος εἰς τὸ Δημόσιον. Μὲ τὴν βοήθειαν καὶ δαπάναν τῶν χωρίων τούτων, κινήθησαν ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι, ἀν περιήλθον εἰς τὸ Δημόσιον, θὰ παρεχωρεῖτο εἰς αὐτοὺς αὐτοδικαίως. Δὲν ὑπελόγησαν δυστυχῶς ὅτι τὸ Δημόσιον ἀπὸ τῆς κακῆς μετριοῦ καὶ κακοπιστοῦς πατέρας καὶ ὅτι προτιμώτερον θὰ ἦτο δι' αὐτοὺς νὰ ἦσαν εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας, οἱ ὅποιοι ἀνθρωπιστικώτερα φερόμενοι ἀπὸ τὸ Κράτος, προσεφύοντο νὰ πωλήσουν τὸν Βάλτον διόκληρον ἀπὸ χιλίων ναπολιόνων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων μᾶς.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ 1937 τὸ Δημόσιον ἀπέκτησε τὴν κυριότητα ἐπὶ τοῦ Βάλτου, δὲν ἐπέδωξε τὴν μεταβολὴν τῶν σχέσεων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν καλλιεργητῶν κολήγῳ. Οὐδιστικῶς ἡ ἀπὸ τὴν διεκδικήσιν τῶν σχέσεων μᾶς δὲν ἤθελε νὰ πῶν τὰ δικαιοματῶν τῶν εἰς εἶδος καὶ νὰ δημοσιονομῇ ἀποθήκας καὶ διαχειρίσεις, ὡς ὁ Τούρκος ἰδιοκτήτης. Δι' αὐτὸ ἀπετέλλετο —ἔτσι συνεφρονήθη— μὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων — γεωπόνων, οἱ ὅποιοι ἐξετίμων καὶ ἔτος τὴν παραγωγήν. Τὸ σύνολον τῆς ὑπολογισμένης παραγωγῆς διμετέτο διὰ τὸν τῶρα καὶ ἡ ἀξία τοῦ τρίτου, τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, ἐξετίματο εἰς χρέμα ἀπὸ εἶδος. Καὶ τὴν ἀξίαν ταύτην ὡς πληρωσὸν οἱ καλλιεργῆται ὄχι ὡς μίσθωμα, ὡς δικαιοδικῶς ἰσχυρίζεται τὸ Κράτος, ἀλλ' ὡς γεωμύοντες. Ἦδη θεωρεῖτο τοῦτο μίσθωμα εἰς χρέμα, ἐνῶ δὲν προέκειται περὶ μισθώματος. Καὶ εἰς τὸν ἀσταθὴ τούτον ἰσχυρισμὸν βασιζόμενον τὸ πάντοτε κακοπιστὸν δικαίωμα εἰς τὰς μετὰ τῶν πολιτῶν σχέσεις τοῦ Κράτους, θεωρεῖται, ἀπ' ἡς οἱ καλλιεργῆται ἀπεδέχθησαν μίσθωμα, ἀπώλεσαν τὰ δικαιοματῶν καὶ πλεονεκτήματα ποὺ παρέχοντο εἰς αὐτοὺς ἡ ἐπιμύοντες καὶ δικαιοδικῶς καλλιεργῆται. Συνεπῶς προέκειται περὶ σοφιστικῶν ἀναξίτων Κράτους ἀποκαταστάσεων. Διότι τὸ Δημοκρατικὸν Κράτος δὲν σταθαινοῦναι τὰ δικαιώματα τῶν ὑπάρχοντων τῶν διὰ δικαιοδικῶν καὶ στρεφόμενων μέσων.

Ὅταν διὰ τοὺς ἀδαιρέτους καὶ ἐξ ὑπολογισμοῦ δημοσιονομίας τετελεσμένον γεγονότων, τὸ Κράτος ψήφισε τὸν Νόμον 3800, δι' οὗ τὰς ἀδαιρέτους ἀναγνώρισε ὡς ἰδιοκτήτας τῶν κατεχομένων παρ' αὐτῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου, ἀνεξαρτήτως ἂν ἔχουν ἄλλοι κτήματα ἢ εἶναι πλούσιοι, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητος ἐγκλημα ἡ μὴ ἀναγνώρισις ὁμοίων δικαιωμάτων καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι παραγορικῶς κατέχουν, νέμονται καὶ καρπούνται ταῦτα. Ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ θαυμάσιον ἀδικίαν εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς Βάλτου Ραγίου, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδυνατοῦν, διότι δὲν ἀνταλαμβάνονται τὴν θαυμάσια τῆς ἀδικίας. Θὰ τὴν νοιώσουν ὅμως ἀγρότερον. Καὶ ἂν εἶναι ἄξιοι νὰ λέγονται ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται, οὐδεὶς νὰ ἐπιβάλλουν ἀμελετικῶς κυρώσεις κατὰ τὸν σφαγιαστικὸν τῶν δικαιωμάτων τῶν. Ἐκτός ἂν, ὅσοι καὶ ἀπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην προεδοποίησιν μᾶς, τὸ Κράτος τοῦ κ. Καραμανλῆ συναίσθανῇ ὅτι ἔχει ἀποχρεῶσαι νὰ ἐπανεξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Βάλτου Ραγίου πρᾶγμα τὸ ὅποιον σκοποῦμεν διὰ

Γ.Κ.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΣΑΛΟΥΚΑΝ

Παρὰ τοῦ Δημοάρχου καὶ πέντε Δημοτικῶν συμβούλων Ἡγουμένιτῆς, τῶν ἀπογραφέντων τῶν Πρακτικῶν ἀνακηρύξεως τοῦ ἡρώος Στρατηγῶ κ. Γ. Γαῖβα—Δαγηνί, ὡς ἐπιτίμου Δημοτῶν Ἡγουμένιτῆς, διὰ τὰς ἐξέχουσας ἐπεξεργασίας τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα, μᾶς ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω ἀπαντητικὴ πρὸς τὸν κ. Σαλούκαν ἐπιστολή, τὴν ὅτιον εὐχαρίστως καὶ ταχέως ἀποκριθῶμεν.

Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Δημ. Σαν. Σαλούκα, «Θεσπεριτικὸν Βῆμα», φύλλον 304|414 τῆς 30—3—59 ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ Δημοτῶν Συμβουλίου Ἡγουμένιτῆς, διότι ἀνεκήρυξε ἐπίτιμον δημοτῶν τῆς πόλεως μᾶς τὸν θρυλικὸν Δαγηνί Στρατηγὸν Γαῖβαν. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐν δημοφιλίᾳ τῶν παρόντων Συμβούλων ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ τιμῇ τὸν Ἑθνικὸν ἥρωα καὶ ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασίς τοῦ ἀποτελεῖ δέξιμα τοῦ ἐπιβλημένου καθήκοντος τῆς ἀποδόσεως φόρου τιμῆς εἰς τὸν τετιμῆμενον ἄνδρα, ποῦ, μὲ τὰς ἡρώϊκας πράξεις καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, ἐξέψωψε τὴν Ἑθνικὴν Τιμὴν, συνεχίζων τὴν Ἑθνικὴν πα-

ράδοσιν τῶν ἡρώων καὶ ἡμετέρων. Ἄλλως τε ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑθνικοῦ μᾶς ἀσκήσου διδάγματος ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν ἱερὰν παρακαταθήκην καὶ τηλαυγὲς φωτεινὰς προβάσεις, σημαντικὰς καὶ ὀδηγούς, ὥστε οἱ μὲν ἥρωες νὰ τιμῶνται καὶ νὰ θεοποιῶνται, οἱ δὲ προδότες νὰ στιγματίζονται καὶ ν' ἀναθεματίζονται εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Οἱ ἥρωες τιμῶν τὸ Ἑθνος καὶ τοὺς ἀπογόνους τῶν καὶ οἱ προδότες ἀποτελοῦσι στίγμα καὶ αἰώνιον κατασχόνην διὰ τὰς καταπτώσεως πράξεων τῶν δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπογόνους τῶν.

Ἐὰν ὁ κ. Δημ. Σαλούκανος Σαλούκας δὲν θέλει καὶ ἔχει ἀντίορσιν πρὸς τοῦτο, αὐτὸ δὲν ἐνδίαφεται ἡμᾶς, οὔτε τοῖς Δημοτῶν Ἡγουμένιτῆς, διότι ἕκαστος κατὰ τὰς ἀντιλήψεις του, εἴτε τιμᾷ τοὺς Ἑθνικοὺς ἥρωας, ὅπως ἡ Ἑθνικὴ παράδοσις ἐπιβάλλει, εἴτε κηδόμενος τοῦ σαρκίου, τοῦ κατὰ παράβασιν παντὸς ἡθικοῦ Νόμου καὶ Ἑθνικῆς ἀξιοπρεπείας, κο-λακεῖ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας ἑτοιμὸς νὰ τοὺς ἐγκαταλείρῃ εἰς

τὴν πρῶτην πνοὴν τῆς δυστυχίας.

Σημειοῦμεν ὅμως καὶ τὴν νομοτασίαν τοῦ κ. Σαλούκα, ὅσον ἀφορὰ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ γειτονικοῦ Δημοάρχου Κερχύρας καὶ τὸν πληροφόροισεν ὅτι δὲν ἔχομεν λόγον νὰ ζηλέσωμεν ταύτην παρὰ τὴν γνῶμιν τῆς ἐφημερίδος του. Ἀς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ συντάκτης τοῦ σημειώματος κ. Σαλούκας, νὰ ἔχωμεν ἀντίθετον γνῶμιν περὶ ἀξιοπρεπείας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν τοπικῶν ὁργανισμῶν τῆς Ἀυτοδιοικήσεως.

Πάντως δεῖται νὰ γνωρίζῃ ὁ κ. Δημ. Σαλούκας ὅτι ἐτιμῶμεν τὸν Ἑθνικὸν ἥρωα Δαγηνί καὶ θὰ τιμῶμεν τοὺς Ἑθνικοὺς ἥρωας καὶ εἰς τὸ μέλλον, δασοδότη καὶ δι' οἰονδήποτε λόγον ἂν ἔχη ὁ-τος ἀντιρροήσεις.

Σημ. «Πανθ/κῆς»: Πολλὴ φοβούμεθα ὅτι καὶ ἡ ἀπάντησις αὕτη, ἡ ὅσον συγκεκαυμένη, δὲν προέκειται νὰ σοφρονίσῃ τὸν κ. Σαλούκαν. Ἀδιαφοροῦν ἂν εἶναι τσούνηρη καὶ μὴ νόημα πολὺ πλατὺ. Θὰ κάμῃ πῶς δὲν καταλαβαίνει καὶ θὰ σωθῇ. Χωρὶς καὶ ν' ἀποκλείῃ τις ὅτι μπορεῖ καὶ νὰ ἐπανεέλθῃ.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΒΡΥΤΟΥ

Εἰς τὴν κοινότητα Ἀναβρυτοῦ (Βαρφακίου) Φιλιατῶν, ὅπως μᾶς καταγγέλλει ἐνυπογράφος ὁ νέος πρόεδρος κ. Ἀντ. Ἐσαρχος, ἀπεκατέστησαν ἀνωμαλίαν διαχειρίσεως εἰς βάρος τοῦ νέου Προέδρου κ. Γ. Ἐσαρχου. Συνεπεία τῶν ἀποκαλύψεων τούτων, λέγει ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, παρητήρησαν τὰ μέλη τοῦ Κ. Συμβουλίου καὶ σήμερον ἡ Κοινότης μένει ἀνυπόθετος, μὴ μόνον ἐκπρόσωπον τὸν κ. Πρόεδρον.

Δύο εἶναι αἱ ἀποκαλυφθεῖσαι καταχρήσεις: Ἡ πρώτη ἀφορᾷ κατάχρησιν I. 561 δραχ. (παλαιῶν) διὰ κατασκευὴν κρήνης εἰς θέσιν «Γραμμίνης». Ἡ ἐργασία δ' αὖτε δὲν ἐγένετο καὶ οὔτε πηγάδι, οὔτε θύση εἶδον οἱ κάτοικοι. Ἐν τούτοις ἐγιναν ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἐκτελέσεως τῆς δαπάνης καὶ τὸ ποσὸν κατελογίσθη εἰς ὁριστικὰ ἔξοδα. Ὡς δὲν ἐκτελέσθη τὸ ἔργον ὑπογράφει ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν ἐκ δραχμῶν 1.000.000 διὰ 25 ἡμερομίσθια. Καὶ ὁ ἔμπορος κ. Νικ. Μπουροδούνης ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν ἐκ δραχ. 561.000 ὡς καὶ τιμολόγιον ὑπ' ἀριθ. 6 διὰ δὲν ἔγιναν ταμείον. (Ἡ περὶ αὐτοῦ αὕτη μὴ ἔφερε στὴν μνήμην ὁμοίαν ὑπόθεσιν, λαβοῦσαν χώραν εἰς τὸ Νουνεσάτι Ἡγουμένιτῆς προπολεμικῶς μὲ τὴν διαφοράν ὅτι ὁ δρᾶστης δὲν ἦταν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἀλλ' ὁ Γραμματεὺς ταύτης καὶ αὐτὸς τοῦ σημερινοῦ πολιτευτοῦ κ. Παν. Νταῖ, Σαῦρος Νταῖς, ὁ ὅποιος καὶ κατεδικάσθη εἰς ἐξόφλησιν φυλάκισιν).

Ἡ δευτέρα ἀφορᾷ δαπάνην, ἐγκριθεῖσαν νομίμως διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας ἐκ δραχμῶν (νέων) 5.000. Καὶ ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἐτελεσθῆ. Ὅλα ὅμως τὰ δικαιολογητικὰ τῆς δὲν ἐτελέσεως ἐγιναν ἐν... τάξει. Καὶ τὸ ποσὸν ἐδικαιολογήθη. Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 χρέμα. Ἐνταῦθα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐμπόρου Φιλιατῶν κ. Ἀλξ. Μπουροδούνη διὰ δραχ. 5.000, ὁ ὅποιος ὑπεγράφη ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν καὶ ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 τιμολόγιον, δι-

τὸ παρόντος δημοστευμάτων. Διὰ τὴν προλαβόμεν ὁλοσήμερον, τὰ ὅποια, τοὺς ἐν ἀπογνώσει καλλιεργῆτας θὰ δώρησιν κατὰ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν πρὸς τὴν πόλιν. Καὶ μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ

βαίων ὅτι ἐπώλησε ξυλείαν εἰς τὴν Κοινότητα, ἐν ὃ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ξυλείαν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας δὲν ἐπώλησε. Τοῦτο παραδέχεται καὶ ὁ ἴδιος, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀπὸ 22—7—59 ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν κ. Ἐσαρχον Φιλιατῶν,

προφανῶς διὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θέσιν.

Κατόπιν ἐπιτολῆς τῆς Νομαρχίας ὁ νέος Πρόεδρος κ. Ἀντ. Ἐσαρχος, διεβίβασε καὶ τὰς δύο ἀλλοφροναφίας πρὸς τὸν κ. Ἐσαρχον λέα διὰ τὴν ἀσκήσιν ποινικῆς ἀγωγῆς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Γνωρίζομεν ὅτι ὅλοι σας ἐκτιμᾶτε τοὺς ἀγῶνες μᾶς καὶ μὲ εὐχαρίστησι διαβάετε τὴν ἐφημερίδα αὕτη, γιὰ τὴν παραπάνω ἀπὸ τὸ συμφέρον τὸ ἰδικόν της, τοποθετεῖ τὰ συμπερόντα σας, τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, τῆς δόλητος. Διότι δὲν ἀφίνει μικρὸν ἢ μέγαλον ἀνεξέλεγκτον γὰ νὰ σφετεριζέται τὰ συμφέροντα σας, νὰ ἀδικῇ διὰν ἔχετε δίκαιον. Καὶ ἂς ζημιωνεταὶ ἡ ἰδία οἰκονομικῶς πολλὰ. Γιὰ τὴν ἐκείνην ποὺ ἐλέγχονται κηρύσσονται ἐναντίον μᾶς οἰκονομικὸν πόλεμον.

Καὶ ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζετε καὶ ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι γὰ νὰ βγῇ ἡ ἐφημερίδα χρειάζονται χρήματα καὶ ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι ἡ ἐφημερίδα μᾶς δὲν ἔχει ἄλλους πόρους —διότι δὲν θέλει καὶ ὄχι διότι δὲν τοὺς θίσκει— καὶ στρεφεται μόνον εἰς τὴν συνδρομὴν σας, σὲς ἀδιαφορεῖτε —τὸ γράφομεν δι' ὅσους ἀδιαφοροῦν καὶ ὄχι γιὰ τὸ σύνολον— νὰ στελεχέτη τὴν συνδρομὴν σας. Πολλοὶ μάλιστα ἀπὸ σας καθυστεροῦν καὶ τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ποὺ συμπληροῦνται τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1959, τὴν συνδρομὴν. Καὶ ἔτσι ὄχι μόνον βελτίωσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου δὲν δύναμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκδοσὴν εἰς τὸ σημερινὸν ὄχημα μὴ δυσκολίαν ἀντιμετωπίζομεν. Καὶ ὑπερβῶντι γι' αὐτὸ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀδιαφοροῦν καὶ ἀμελοῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ἀποχρεώσεις τῶν, οἱ ὅποιοι κρατοῦν τὸ φύλλον καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ πληρώσουν.

Ἀναγκασόμεθα διὰ πολλοστήν φορὰν νὰ ἀπειθυμήσωμεν πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς τῶν, ὅτι ἀποτελεῖ καθήκον τιμῆς δι' αὐτοὺς ἡ ἐκπληρώσις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν. Τὴν ΤΡΙΑΚΟΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959, ὡς ἔχομεν δηλώσει, λήγει καὶ ἡ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ. Ὅσοι οὐδεὶς ἔχουν χαρὸν νὰ φροντίσουν διὰ τὴν τακτοποιήσιν τῶν. Καὶ πρὸς τὴν φροντίσιν, διότι αὐτὸ ἐπιβάλλει, τὸ καθήκον τῶν. Καὶ διὰ νὰ μὴ μᾶς φέρουν εἰς δόσκολον θέσιν νὰ ἐπιδοῦμεν διὰ μέσων τῆς ἐπιτροπῆς τὸν ἔξαναγκασμὸν τούτων εἰς τὴν ἐκπληρώσιν τῶν ὑποχρεώσεων.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΣ

12 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ ΕΞ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 18. Ὡς πληεργαφον ἐκ Τρικάλων, σήμερον τὴν 7ην π.μ. λεωφορεῖον πλήρες ἐπιβατῶν κατέπεσεν εἰς χαράδρον 10 μέτρων πρὸς τὸ Ἀμυγδαλεῖο Καραμπάκας. Ἐκ τῆς

πτώσεως ἐτραυματίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐπιβαίνοντες ἀνερχόμενοι εἰς 12. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου οὐδὲν ἔπαθεν. Ἡ ἀνατροπὴ δρᾶται εἰς

